

ÉNEKEK ÉNEKE.*)

Kicsi a hugunk, nincsenek
Emlői neki még,
Mi lesz vele, ha egy napon
Meggérik a kezét?

*

Mily szép vagy, ó én szép arám,
A szemeid galambszemek
És benned kincsek rejlenek.
Hajad, miként a kecskenyál,
Mely Gileád hegyére megy,
És fogaid fehér sereg.

*

Bíbor szalag az ajkad, ó lány,
Gránátalmák gerezdje orcád!

*

Mint iker kecske liljomok között
Olyan két emlőd hőöled fölött!

*

Bezárt kert vagy, húgom, jegyesem,
Lezárt kútforrásom vagy nekem!

*

Méz és tej van a te nyelved alatt
S ruhád illata mirrha illata.

*

Kelj, északi szél és jöjj, déli szél
És kertem illatát vidd messzi szét!

*

Én alszom, de szívem vigyázz,
Szerelmes zörgetöm beszél,
Nyisd ki húgom és szeretöm,
Galambom, szeplőtelenem,
Mert harmattól ázott fejem
És éji záportól hajam!

*

*) Évekkel ezelőtt Tonelli Sándor dr. egy bibliai tárgyú idegen regény lefordításának gondolatával foglalkozott, amelyben a bibliából vett szerelmi dalok is fordulnak elő. Ezeket Juhász Gyula fordította le részben magyarra. Az érdekes töredéket az eredeti, kiadatlan kéziratból közöljük.

Köntösömet már levetettem,
 Mint öltözzem megint ruhámba,
 Miért szennyezzem föld porával,
 Mikor megmostam már a lábam?
 Szerelmesem kezét bedugta
 A nyíláson és én remegtem,
 Fölkeltem, hogy ajtóm kitarjam
 S a mirrha csillogott kezemben.

*

Szép vagy, szerelmesem, te édes,
 Az ágyunk is virágokkal ékes,
 Mint lilium a tövisek közt,
 Olyan a rózsám a szüzek közt,
 Mint almafa az erdei fák közt,
 Olyan a párom sok leány közt.
 Kelj fel, szerelmem, gerlicém,
 Elmúlt a zápor és a tél,
 Virágok bújnak föld alól,
 Szőlő virul, madár dalol,
 Kelj fel, szerelmem és siess,
 Galambom szirtek közt, figyelj,
 Mutasd orcádat már nekem,
 Hadd igya hangodat fülem,
 Mert a te szavad édes,
 És a te orcád ékes!

*

Juda fiai tették velem e szégyent,
 Házamban, mely nevemről hívatik.
 És engemet megbecstelenítének!*)

*

Babilon vizénél ültünk,
 Sionra emlékezve árván,
 Szomorú füzre függesztettük
 És nem vertünk ki dalt a hárfán.
 Mert rabtartóink azt kívánták,
 Hogy énekszóval énekeljünk,
 Sionról szóljon az imádság,
 Sionról, amit elvesztettünk.**)

(Szeged.)

JUHÁSZ GYULA.

*) Zsolt. 136.

**) Jeremiás 7. 30.